

318

UCHWAŁA Nr 260 RADY MINISTRÓW

z dnia 8 listopada 1967 r.

w sprawie zasad gospodarowania funduszem płac w jednostkach i zakładach budżetowych oraz w organizacjach społecznych.

Na podstawie art. 25 ust. 1 i art. 28 ust. 4, ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. z 1958 r. Nr 45, poz. 221 i z 1963 r. Nr 28, poz. 164) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Osobowy i bezosobowy fundusz płac oraz fundusz honorariów ustalone w uchwałach Rady Ministrów w sprawie projektu budżetu Państwa — zwanych dalej „uchwałą budżetową” — dla:

- 1) jednostek budżetowych wraz z ich gospodarstwami pomocniczymi i środkami specjalnymi, jak również dla zakładów budżetowych i innych jednostek gospodarujących środkami pozabudżetowymi, a nie będących przedsiębiorstwami lub zjednoczeniami,
 - 2) jednostek działalności statutowej organizacji społecznych dotowanych z budżetu Państwa,
- stanowią górną granicę wydatków.

2. Fundusz płac, o którym mowa w ust. 1, nie obejmuje wydatków osobowych:

- 1) z tytułu robót i usług w zakresie inwestycji i kapitalnych remontów prowadzonych systemem gospodarczym i nie wykonywanych przez pracowników zatrudnionych na stałe w danej jednostce,
- 2) pokrywanych z mienia i funduszu gromadzkiego, funduszu miejskiego i innych funduszy celowych,
- 3) w pomocniczych gospodarstwach rolnych, działających przy jednostkach budżetowych na zasadach rozrachunku gospodarczego,
- 4) na rzecz pracowników odpowiedzialnych za zbiórkę makułatury i jej sprzedaż,
- 5) z funduszu prowizji.

§ 2. 1. Ministrowie i prezydya wojewódzkich rad narodowych zobowiązani są do wyodrębniania — w ramach funduszu płac ustalonego zgodnie z § 1 ust. 1 — rezerw globalnych osobno dla osobowego i bezosobowego funduszu płac, których wysokość ustalana będzie corocznie uchwałą budżetową.

2. Rezerwy, o których mowa w ust. 1, pozostają w dyspozycji ministrów i prezydów wojewódzkich rad narodowych i są przeznaczone na dokonywanie w ciągu roku korekt rozdzielonego pomiędzy jednostki organizacyjne funduszu płac oraz na jego zwiększenie w razie zwiększenia zadań lub innych uzasadnionych potrzeb.

§ 3. 1. Fundusz płac zmniejszony o rezerwy, o których mowa w § 2, powinien być podzielony między poszczególne jednostki organizacyjne w sposób następujący:

- 1) właściwi ministrowie dokonują podziału funduszu płac między podległe jednostki organizacyjne oraz między poszczególne działy i rozdziały klasyfikacji budżetu centralnego,
- 2) prezydya rad narodowych dokonują podziału funduszu płac między podległe jednostki organizacyjne i prezydya rad narodowych niższego stopnia.

2. Dodatkowy fundusz płac przyznany w ciągu roku (np. na dodatkowe awanse, z tytułu regulacji płac) podlega podziałowi w trybie określonym w ust. 1.

3. Jednostki nadrzędne zatwierdzają plany finansowe jednostek podległych w granicach funduszu płac przydzielonego w trybie ust. 1.

§ 4. Ministrowie i prezydya wojewódzkich rad narodowych dokonują — zgodnie z § 3 ust. 1 i 2 — podziału kwot ustalonego funduszu płac odrębnie dla:

- 1) jednostek, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 1, objętych działami: 20 — Nauka, 40 — Administracja centralna, 41 — Administracja terenowa i 42 — Instytucje wymiaru sprawiedliwości i prokuratura oraz grupami działów: 10 do 18 — gospodarka narodowa i 21 do 28 — usługi socjalne i kulturalne klasyfikacji budżetowej budżetu centralnego i budżetów terenowych, z podziałem na:
 - a) osobowy fundusz płac jednostek budżetowych,
 - b) osobowy fundusz płac zakładów budżetowych, gospodarstw pomocniczych i środków specjalnych,
 - c) bezosobowy fundusz płac i fundusz honorariów jednostek budżetowych,
 - d) bezosobowy fundusz płac i fundusz honorariów zakładów budżetowych, gospodarstw pomocniczych i środków specjalnych;
- 2) jednostek, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 2, z podziałem na:
 - a) osobowy fundusz płac,
 - b) bezosobowy fundusz płac i fundusz honorariów.

§ 5. 1. Zwiększenie każdej z poszczególnych wielkości funduszu płac (§ 4), powodujące zmiany kwot ustalonych w uchwale budżetowej dla ministerstwa lub prezydium wojewódzkiej rady narodowej, i ewentualnie związane z tym zwiększenie zatrudnienia wymaga zgody Ministra Finansów. Dotyczy to zarówno przeniesień środków pomiędzy wymienionymi w § 4 składnikami funduszu płac oraz poszczególnymi grupami jednostek, jak również przekroczenia globalnych kwot funduszu płac.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy zwiększania funduszu płac z rezerw, o których mowa w § 2, oraz na podstawie § 6.

3. Zmiany kredytów budżetowych, wynikające ze zmian kwot funduszu płac, następują w trybie przepisów prawa budżetowego.

§ 6. 1. Zwiększenie funduszu płac poszczególnych jednostek ponad ustaloną zgodnie z § 4 wysokość może być bez zgody Ministra Finansów dokonywane w stosunku do jednostek wymienionych w załączniku nr 1 do uchwały i na zasadach określonych w tym załączniku:

2. Minister Finansów po porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów może dokonać zmian w załączniku nr 1 do uchwały.

§ 7. 1. O zwiększeniach funduszu płac w trybie § 6 należy zawiadamiać w ciągu 7 dni:

- 1) ministerstwa — w zakresie zmian dotyczących jednostek budżetu centralnego,
- 2) wydziały finansowe prezydów wojewódzkich rad narodowych — w zakresie zmian dotyczących jednostek budżetu terenowego.

2. Ministerstwa i wydziały finansowe prezydentów wojewódzkich rad narodowych przesyłają zbiorcze zestawienia zmian funduszu płac (ust. 1) Ministerstwu Finansów w terminie 10 dni po upływie kwartału.

§ 8. Wysokość dodatkowych środków funduszu płac i zatrudnienia, z których Minister Finansów może zwiększać ustalony fundusz płac dla jednostek wymienionych w § 1, ustalona będzie w uchwale budżetowej.

§ 9. 1. Dla zapewnienia prawidłowej gospodarki funduszem płac jednostki zatwierdzające roczne plany finansowe jednostek, o których mowa w § 1 ust. 1, wyodrębiają plan osobowego funduszu płac na IV kwartał.

2. Plan ostatniego kwartału (ust. 1) powinien wynosić nie więcej niż $\frac{1}{4}$ rocznej planowanej kwoty osobowego funduszu płac odpowiednio skorygowanej o:

- 1) kwoty z tytułu awansów automatycznych, wypłat premii oraz dodatków za wysługę lat i dodatków kwalifikacyjnych za uzyskanie uprawnień budowlanych,
- 2) kwoty funduszu płac wynikające z konieczności ustalenia zatrudnienia w ostatnim kwartale wyższego od pozostałych kwartałów ze względu na zadania wynikające z narodowego planu gospodarczego (np. nowe oddziały w szkolnictwie, zwiększenie liczby łóżek w służbie zdrowia),
- 3) kwoty wynikające z sezonowości pracy niektórych kategorii pracowników.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie dotyczą jednostek wymienionych w załączniku nr 2 do uchwały.

§ 10. Wydatkowanie osobowego funduszu płac w kwocie wyższej od ustalonej w planie ostatniego kwartału może nastąpić w następujących wypadkach:

- 1) w zakresie wynagrodzeń za zastępstwo w okresie choroby lub urlopu pracownika, który w razie jednoosobowej obsady nie może być zastąpiony przez innego pracownika — pod warunkiem nieprzekroczenia rocznego funduszu płac,
- 2) w zakresie wypłat zaległych — pod warunkiem, o którym mowa w pkt 1,
- 3) w razie zwiększenia funduszu płac na zasadzie przepisów § 6, z rezerw, o których mowa w § 2, lub na podstawie decyzji Ministra Finansów (§ 5 ust. 1).

§ 11. Pezosoowy fundusz płac, fundusz honorariów oraz część osobowego funduszu płac, określona w klasyfikacji wydatków budżetowych jako kwoty na deputaty i umundurowanie, jak również część funduszu płac przypadająca na premie wynikające z obowiązujących systemów premiowania nie jest obejmowana planem ostatniego kwartału, z tym że wydatki z każdego z tych tytułów w ciągu roku nie mogą przekroczyć kwot ustalonych na dany rok.

§ 12. 1. Zwiększenie stawek wynagrodzenia (w tym również dodatków specjalnych) może być dokonywane wyłącznie w terminach: 1 stycznia i 22 lipca na zasadach określonych odrębnymi przepisami.

2. Zwiększone stawki wynagrodzenia (dodatku specjalnego) mogą być przyznane pracownikowi poza terminami, o których mowa w ust. 1, w wypadkach określonych odrębnymi przepisami oraz w razie:

- 1) konieczności obsadzenia stanowiska kierowniczego,

2) gdy odpowiednie przepisy przewidują awanse automatyczne lub automatyczne przyznanie dodatku po dopełnieniu wymaganych warunków (np. za wysługę lat, za znajomość języków obcych, za pracę w warunkach szczególnie szkodliwych dla zdrowia, wynagrodzenia funkcyjnego rewidentów).

3. Zmiana wysokości wynagrodzenia następuje od pierwszego dnia miesiąca następującego po powstaniu warunków do zmiany. Nie dotyczy to awansów dokonanych w dniu 1 stycznia, przy których zwiększenie wynagrodzenia następuje od tej daty.

§ 13. 1. W jednostkach, o których mowa w § 1 ust. 1, skutki finansowe awansów pracowników, obliczone w skali rocznej, nie mogą przekroczyć na rok następny kwoty, która została ustalona w danym roku w planie jednostki z przeznaczeniem na awanse.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy skutków finansowych awansów i przeszerogowań automatycznych, dodatków za wysługę lat i zaszerogowań stażystów po odbyciu stażu, dodatków z tytułu posiadania stopni naukowych i za znajomość języków obcych.

3. Oprócz środków funduszu płac przeznaczonych na awanse, o których mowa w ust. 1, mogą być wykorzystywane dla awansowania pracowników oszczędności uzyskane w osobowym funduszu płac w wyniku przyjmowania nowych pracowników z wynagrodzeniem niższym aniżeli przewidywano dla obsadzonych przez nich stanowisk lub w razie zmiany stanowisk o wyższych grupach zaszerogowania na inne grupy zaszerogowania. W tych wypadkach skutki finansowe awansów nie mogą spowodować przekroczenia ustalonego dla danej jednostki osobowego funduszu płac na dany rok, zmniejszonego o fundusz płac przypadający na nie wykorzystane etaty, jak również nie mogą spowodować obciążenia planu funduszu płac na rok następny.

§ 14. Wynagrodzenie dla pracowników zatrudnionych w niepełnej ilości godzin pracy powinno być wypłacane według przewidzianych dla danego stanowiska stawek uposażenia zasadniczego i dodatków, zmniejszonych odpowiednio do ilości godzin pracy, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej.

§ 15. Sumy przeznaczone na fundusz płac dla jednostek, których działalność rozpoczyna się w ciągu roku, powinny być wyodrębnione i wykorzystywane w miarę uruchamiania tych jednostek.

§ 16. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Finansów, właściwym ministrom i prezydentom wojewódzkich rad narodowych.

§ 17. Ilekróć w uchwale jest mowa:

- 1) o ministrach lub ministerstwach, należy przez to rozumieć również kierowników urzędów centralnych lub urzędy centralne,
- 2) o wojewódzkich radach narodowych, należy przez to rozumieć również rady narodowe miast wyłączonych z województw.

§ 18. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1968 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik nr 1 do uchwały nr 260
Rady Ministrów z dnia 8 listopada
1967 r. (poz. 318).

WYKAZ PRZYPADKÓW UPRAWNIAJĄCYCH DO ZWIĘKSZENIA FUNDUSZU PŁAC BEZ ZGODY MINISTRA FINANSÓW

1. Jednostki zatwierdzające plany finansowe zakładów budżetowych i gospodarstw pomocniczych mogą za zgodą właściwego organu finansowego zwiększać fundusz płac ponad ustaloną wysokość, w wypadku gdy to zwiększenie wynika z przekroczenia planowanych zadań w zakresie produkcji i usług dla ludności oraz dla rolnictwa, w ramach ponadplanowych dochodów z tych usług przy zachowaniu warunków wynikających z odpowiednich uchwał Rady Ministrów.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio:

- a) do jednostek budżetowych świadczących pełnopłatne usługi na rzecz ludności,
- b) do powołanych przez jednostki budżetowe komisji kwalifikacyjnych i egzaminacyjnych,
- c) do działających przy prezydiach rad narodowych kolegiów karno-administracyjnych,
- d) w razie rozszerzenia działalności produkcyjno-usługowej zakładów służby zdrowia w zakresie działalności produkcyjno-usługowej zakładów dla nerwowo i psychicznie chorych oraz przychodni zdrowia psychicznego,
- e) do działalności w zakresie akcji wczasów dla dzieci i młodzieży pod warunkiem uzyskania ponadplanowych dochodów z tytułu pełnopłatnych usług na rzecz ludności,
- f) do wypadków przekroczenia przez pracownie urbanistyczne prezydiów rad narodowych planu prac projektowych przeznaczonych na eksport.

3. Organy finansowe mogą zwiększać fundusz płac powiatowych zarządów dróg lokalnych wraz z ich gospodarstwami pomocniczymi i środkami specjalnymi odpowiednio do przekroczenia planowych zadań rzeczowych, w ramach

otrzymanych dodatkowo zleceń oraz środków finansowych na wykonanie określonych robót.

4. Jednostki zatwierdzające plany finansowe dla jednostek budżetowych wraz z ich gospodarstwami pomocniczymi i środkami specjalnymi oraz zakładów budżetowych, wykonujących zadania w zakresie gospodarki komunalnej i mieszkaniowej, z wyjątkiem dyrekcji inwestycji miejskich, oraz dla gospodarstw pomocniczych parków narodowych mogą za zgodą właściwego organu finansowego zwiększać fundusz płac w razie ponadplanowego wykonania zadań rzeczowych, z tym że:

- a) wskaźnik zwiększenia funduszu płac nie może być wyższy od wskaźnika przekroczenia planowych zadań rzeczowych,
- b) zwiększenie nie może przekraczać 20% funduszu płac, ustalonego dla jednostki, z tym że ograniczenie to nie dotyczy ekip remontowych, dozorców i grup konserwacyjnych zarządów budynków mieszkalnych oraz jednostek miejskiej (osiedlowej) służby drogowej,
- c) w zespołach usług projektowych zwiększenie może dotyczyć wyłącznie bezosobowego funduszu płac jedynie w razie przekroczenia planowych zadań w zakresie usług dla ludności i rolnictwa w ramach ponadplanowych dochodów z tych usług.

5. Organ dotujący działalność statutową organizacji społecznych może odpowiednio zwiększyć ustalony fundusz płac w razie:

- 1) podjęcia lub rozszerzenia przez organizacje społeczne (na podstawie zezwolenia wydanego przez właściwe organy) usług, zgodnie z przepisami w sprawie rozwoju usług dla ludności,
- 2) uzyskania ponadplanowych dochodów z wpłat ludności.

Załącznik nr 2 do uchwały nr 260
Rady Ministrów z dnia 8 listopada
1967 r. (poz. 318).

WYKAZ JEDNOSTEK ZWOLNIONYCH Z OBOWIĄZKU WYÓDRĘBNIANIA PLANU FUNDUSZU PŁAC NA IV KWARTAŁ

1. Powiatowe zarządy dróg lokalnych.
2. Jednostki budżetowe wraz z ich gospodarstwami pomocniczymi i środkami specjalnymi oraz zakłady budżetowe wykonujące zadania w zakresie gospodarki komunalnej i mieszkaniowej, z wyjątkiem dyrekcji inwestycji miejskich.
3. Jednostki budżetowe wykonujące konserwacje urządzeń wodno-melioracyjnych.
4. Urzędy morskie i Polskie Ratownictwo Okrętowe.
5. Zakłady budżetowe weterynarii.
6. Skarbowe urzędy komornicze.
7. Jednostki budżetowe służby geodezyjno-klasyfikacyjnej resortu rolnictwa.
8. Zakłady budżetowe wojewódzkich, powiatowych i miejskich ośrodków sportu, turystyki i wypoczynku.
9. Pomocnicze gospodarstwa rolne, ogrodnicze i hodowlane, prowadzone przez zakłady pomocy społecznej i służby zdrowia.
10. Środki specjalne przeznaczone na finansowanie zleconych zamówień.

319

UCHWAŁA Nr 284 RADY MINISTRÓW

z dnia 30 listopada 1967 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie rewizji finansowo-księgowej państwowych jednostek organizacyjnych.

Na podstawie art. 47 ust. 2 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. z 1958 r. Nr 45, poz. 221 oraz z 1963 r. Nr 28, poz. 164) Rada Ministrów uchwała, co następuje: